

KRISTUS ZMAGUJ IN KRALJUJ !

Boj divja posvetu. Ne mislim sedanje vojne, ki je prizadejala že toliko zla in ga še bo, ampak boj luči in teme, Kristusa in satana. V tem boju gre za to, ali je Bog prvi in vse drugo za njim, ali pa da je vržen s prestola, da nima več prostora za današnjega človeka.

Pravijo sicer, da gre za druga vprašanja, toda v resnici gre vedno in povsod za Boga ali proti Bogu.

In ta boj se vedno bije. Bije se v globinah naših duš, kjer se mesenost, ošabnost in skopost upirajo Bogu. Bije se po naših vaseh, po mestih in velemestih, bije se pri vladah, bije se po vseh državah sveta.

V te boje posegajo tudi nadnaravne sile. Sv. Pavel piše: "Bratje! Nadenite si bojno opravo, da se boste mogli ustavljati zvijačam hudičevim! Kajti ni se nam bojevati zoper kri in meso, ampak zoper vladarstva, zoper oblasti, zoper svetone gospodevalce teme, zoper hudobne duhove v podnebnju." /Ef. 6, 10/

Boju se ne more nihče odtegniti. "Kdor ni zame, je proti meni," pravi Kristus.

In mi smo za Kristusa.

Bodimo neustrašni! Svet mora znova postati katoliški! Kristus mora znova kraljevati.

B O D I M O †††††††††† I N I C I A T I V N I !

Pri samovzgoji delamo večkrat veliko napako. Vadimo se samo v odpovedi in premagovanju, manjka pa nam aktivnega samopremagovanja, dejavnosti. Arsi komu se ni težko odreči kakemu užitku, da bi pa sam od sebe kaj novega napravil, izpolnil svojo dolžnost ali to, kar je komu obljubil, do tega pa pride le malo kdaj. Na zemlji ne živimo zato, da bi počivali, saj nas tudi v nebesih ne čaka večni počitek, ampak večno življenje. Cerkev nima samo postnih zapovedi, temveč tudi zapovedi, ki nam ukazujejo obiskovanje službe božje in sv. zakramentov.

V ofenzivi je moč. V navadnem življenju se inenuje ofenziva in iniciativa. Katoliška iniciativa je iztrebila gozdove, izsutila močvirja, zgradila ceste, sezidala šole in samostane. Zakaj devljemo železo v ogenj in kujemo jeklo? Zato,

da postane zmagevita damaščanka. Naša volja bo ^{okajanebet stakst} jeklo, pa tudi kot jeklo močna in odporna! Ne pustimo, ^{stakst, moven nas} da bi nas nasprotnik silil k delu in bi samo odbijali njihove napade, bodimo vedno v ofenzivi; le tako bomo dosegli vzvišeni cilj, za katerim stremimo! Zato pogumno na delo! Fortes fortuna adiuvat!!

/Tiro/

S L I K A .

Mlad, napuhnjjen železničar gre z nekim znancem po cesti. Pogovor med njima je zelo živahen in kmalu pride v precej glasno debato. Pristopim previdno bliže - odzadaj seveda - poslušam in vlečem na ušesa njune glasne besede.

"Da", pravi elegantni železničar, "čemu se vi sploh spotikate nad takimi stvarmi, ki vas prav nič ne brigajo? On lahko dela zaradi vas, kar hoče, in vi ga morate pustiti na miru".

"Nikdar! To, kar on počenja, je javno pohujšanje in nemoralnost, s katero dela sramoto sebi in svoji soseski!"

"Je že res to, a on že ve, kaj dela; jaz ga imam za dobrega človeka, in poštenjaka."

Takoj sem vedel, da teče beseda o našem sosedu, ki živi že dve leti, neporočen z neko žensko pod isto streho, v isti sobi. In takš koruznik je temu modernemu inteligentnemu kreposten človek in vzor poštenjaka.

/Peter/

VOJNA IN NAŠE DELO.

Dolgo se že zviija svet v strašnem trpljenju vojne. Toda ljudje so se v tej veliki preizkušnji malo ali nič poboljšali. Na eni strani je veliko ljudi, ki greše še bolj kot prej, ki naravnost izzivajo Boga, ga preklinjajo in se mu rogajo v obra - na drugi strani pa se opaža, da so se nekateri obrnili k Bogu in začeli gledati na vojno drugače. Spoznali so, kar je razodela svetu Fatimska Marija: Vojna ni nič drugega kakor kazen za greh in nevero.

Vsaki, ki ga je Bog obiskal s trpljenjem, se z grozo vprašuje: Kdaj bo konec tega? v tolažbo si odgovarja: Morda prav kmalu, saj trpljenja je ogromno vsaki dan.

Da pospešimo konec vojne, moramo razžaljenega Boga potoažiti z molitvijo in delom. Tudi v tej vojni nam gre predvsem za duše. Naša naloga je, da privedemo k Bogu čim več duš,

ki se bodo ponižale, priznale svojo krivdo in se poboljšale. Pri tem delu nas ne smejo ovirati nobene težave pa tuši ne brádko spoznaje, da so premnogi, ki so bili prej dobri, pa so od prevelikega trpljenja otopeli in se obrnili od Boga.

V živahnem apostolskem delu naj se izživlja naša kipeča mladost! Proč s plahostjo, na dan s pogumom! Če so drugi pogumni za slabo stvar, tem pogumnejši moramo biti mi za pravico in resnico. Ne pustimo, da bi dajala naša boječnost poguma nasprotnikom!!

/Pavče/

+++++

Molitvena akcija v sedmi.

Naš: "Ti...C..., da veš, od sedaj naprej moli reditelj, in sicer samo reditelj! Če ne, boš tépen ti in reditelj!x"

C...: "Beži, no beži; daj no mir!"

Naš: "Nič! Tako je v paragrafih! Tako bo in nič drugače!"

Dokler so bili "pobje" reditelji, je šlo brez manjših opazk še nekako v redu. Gospod reditelj je molil naprej; ostali smo lepo, razločno in počasi v presledkih odgovarjali. Toda vrsta rediteljske službe je prišla na gospodične.

V ponedeljek zjutraj!

C...: "Oče naš..."

Naš: "Tiho! Moli reditelj!!"

Po razredu molk, med gospodičnami čudno spogledovanje in rahlo šepetanje.

G.profesor: "Kdo je reditelj?"

"A...š, B...!" in gospodična je lepo molila naprej, mi pa smo ji odgovarjali!

Na koncu pouka:

Zvoni! Šepetanje: "Daj ti! Moli! Ti, ne, ti!" "Zahvalimo Te vsemogočni...."

Naš: "Ne, očenaš se moli!!!"

Zopet molk po razredu.š

G.profesor: "Po pravilih se na začetku in koncu pouka moli oče naš."

Sedaj bo, menimo, glede molitve v redu. Moramo pa še precej drugih stvari urediti. Tudi bo ob svojem času -Saj bi se jih lotili tudi s pestmi, ko bi kaj pomagalo !!!

řinfans-

P o h i t i t e z nakupom "N a š i h p o t i "zaloga se krči. Ne, da jih samo kupite in jih položite na polico, ampak ~~xx~~ jih tudi vestno študirajte!!!

KAKO IN KAJ NAJ ČITAM?

Posebno v današnjih dneh dobro vidimo, kako velik vpliv ima pisana ali tiskana beseda. Veliko ljudi se je že izgubilo ob slabi knjigi ali časopisu. Koliko mladine je zašlo na kriv pot! Zato moramo biti pri izbiri štiva previdni. Ne berimo vsega, kar nam pride pod roko! Zazvodilo nam boji: citaj samo dobre knjige, te pa pravilno! Kako in koliko naj berem, da bom imel čim več koristi, a hkrati porabil kolikor mogoče malo časa? O tem bomo razmišljali nekoliko v vsaki številki našega lista.

Marsikdo misli, da je čitanje nekaj lahkega, nekaj, kar zna vsakdo, ki pozna črke in razume jezik, v katerem je knjiga napisana. Tako malo se jih zaveda, da je branje umetnost, ki se je treba naučiti, kakor vsake druge umetnosti! Če nečemo imeti od knjige čim več koristi, jo moramo najprej dobro razumeti, potem šele si lahko tudi kaj zapomnimo. Če tako lepa misel, ki gre samo skozi našo glavo, je brez vrednosti. Moramo pa se vračati večkrat k njej, da si jo osvojimo!

Kot plaha le malo koristi semenu na njivi, tako je tudi s "požiranjem" knjig. Naglo čitanje je potrata časa, ker mislim, ki se hitro vrste pred nami, sploh ne moremo priti do dna, kaj šele da bi jih ostanili v spominu. Prav ima Fayot, ki pravi: Il faut lire lentement pour comprendre vite. "Zato je važno, da čitamo počasi in pazljivo."

Kako pa delajo nekateri naši dijaki? Če dobijo kakšno novo knjigo, pustijo učenje in naloge in samo berejo in berejo. Takrat jih ne zanima nič drugega kot samo to, ali se bosta vzela ali ne, kaj bo z junakom in podobno. Ne pazijo na jezik, ne čutijo lepote sloga, opise kraja, oznake oseh in druga mesta izpuščajo, ker niso nikoli pomislili, da bi se prav pri tem naučili najbolj lepega izražanja in opisovanja. Če pa vprašate takega "požiraleca romana", kaj ve povedati o tem, kar je pred mesecem čital, ne boste zvedeli nič jasnega.

Ali bomo tudi mi mládci posnemali take študente? Komur je do tega, da bi kdaj kaj znanin imel o vsem jasne pojme, gotovo ne bo tako bral.

/Dalje prihodnjič/Tiro

Troje sredstev je, ki ustvarja moč mladčevske organizacije. Eno nadnaravno: pogosten in vreden prejem sv. obhajila. Dve naravni: resen študij in akcijski stik, molitev in žrtev, pa vse troje neprestano spremlja, da je božji blagoslov zagotovljen.